

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: I. H., nar. X,
státní příslušností X
t.č. v X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 16 640

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,
odbor cizinecké policie,
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. března 2023, č.j. KRPA-93341-16/ČJ-2023-000022-ZSV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze dne 21. 4. 2023, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. března 2023, č.j. KRPA-93341-16/ČJ-2023-000022-ZSV (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 90 dnů.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě předně vytkl žalované, že nebylo nezbytné jej omezit na osobní svobodě, neboť po zahájení řízení o jeho správním vyhoštění začal se správním orgánem spolupracovat, pročež napomáhal při objasnění skutečného stavu věci a z jeho projevu vůle nelze usuzovat, že by měl nadále záměr vyhubat se součinnosti.
3. Dále žalobce namítal, že žalovaná nedostatečně posoudila a odůvodnila, proč nebylo v jeho případě užito některé z mírnějších opatření namísto zajištění.
4. Nakonec žalobce shrnul, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro jeho nepřiměřenou tvrdost ve vztahu k žalobci a nedostatečné zdůvodnění brutálního zásahu do jeho osobní svobody.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předně uvedla, že v napadeném rozhodnutí jasně a dostatečně na stranách 5 – 8 napadeného rozhodnutí odůvodnila, proč nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Shrнула v této souvislosti, že po zhodnocení dosavadního chování žalobce, kdy tento nerespektoval jemu vydaná správní rozhodnutí, soudní vyhoštění či výjezdní příkazy, dospěla k závěru, že v případě žalobce existuje důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, a proto nebyl nucen namísto zajištění žalobce uložit mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření.
6. Žalovaná tedy s ohledem na shora uvedené navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

7. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou ohledně napadeného rozhodnutí vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
8. Dne 13. 3. 2023 hlídka Policie České republiky kontrolovala žalobce poté, co při řízení vozidla tov. zn. Peugeot 407, RZ X, nereagoval na pokyn policie k zastavení, s vozidlem ujížděl a v ul. Donatelova u domu č.o. 10 je opustil, aby se vydal na útěk a po cca 100 metrech od vozidla byl zadržen. Žalobce u sebe neměl žádný doklad k prokázání své totožnosti ani žádný doklad prokazující jeho oprávnění k pobytu na území České republiky a s ohledem na výsledky lustrace v cizineckém informačním systému vzniklo podezření, že na území České republiky pobývá neoprávněně, pročež byl žalobce podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
9. Dne 14. března 2023 bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Do protokolu o výsledku žalobce v procesním postavení účastníka správního řízení bez přítomnosti tlumočníka, jehož nežádal, jelikož prohlásil, že mu českému jazyku rozumí, uvedl následující. Jmenuje se I. H., nar. X, je státním příslušníkem X, odkud v roce 2001 přijel rovnou do České republiky. V roce 2007 odjel do Itálie a v roce 2012 nebo 2013 se

vrátil zpět do České republiky a od té doby zde pobývá nepřetržitě. V Itálii má syna, který zde žije svojí matkou a bývalou manželkou žalobce. Když mu bylo v roce 2003 uloženo správní vyhoštění, tak vycestoval do Itálie. V roce 2012 byl odsouzen k trestu vyhoštění z území České republiky, ale zůstal zde a nikam neodjel stejně jako v roce 2016, kdy byl rovněž odsouzen k trestu vyhoštění. V roce 2018 byl žalobci vydán výjezdní příkaz, a proto vycestoval do Německa, kde jej chytli a přivezli zpět do České republiky. Při silniční kontrole se dal na útěk proto, že se bál vyhoštění. Drogy, které měl u sebe při zadržení, byly pro jeho potřebu. Je mu známo, že pobývá na území České republiky nelegálně a bojí se vyhoštění. V České republice žádal o azyl a v Itálii si zařizoval pobyt s tím, že povolení k pobytu takto vyřízený má v místě bydliště na adrese X, kde bydlí se spolubydlícím a hradí částku 8.000,- Kč měsíčně. Finanční prostředky si zajišťuje prací na stavbách. Je zdravý a léky neužívá. Zdravotní pojištění nemá. Ke svým osobním poměrům uvedl, že je rozvedený a má syna ve věku 13 let žijícího v Itálii s jeho matkou a bývalou manželkou žalobce. Se synem je v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí a telefonu. Naposledy jej viděl v roce 2021. Na území České republiky nemá nikoho, vůči němuž by měl žalobce vyživovací povinnost, ani nikoho, kvůli komu by ukončení jeho pobytu bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života. Vazby k České republice nemá. Na území České republiky v minulosti páchal trestnou činnost, za což byl soudem odsouzen. Návykové látky užívá. V zemi původu má rodinu, s kterou není moc v kontaktu a nemá se zde kam vrátit. V roce 2001 tam byl také naposledy. Na území České republiky má přítelkyni, o níž ví, že se jmenuje L., je z Ukrajiny a má na území České republiky trvalý pobyt. Jsou spolu rok, ale nebydlí spolu. V zemi původu mu hrozí nebezpečí a nástup do armády. Je to tam špatné, není tam práce. Do Tuniska se nevrátí, protože by ho to zničilo. Neměl v plánu opustit Českou republiku. Ví, že k pobytu na území České republiky potřebuje oprávnění k pobytu, ale neměl možnosti a žádnou přítelkyni, kdy by si na základě toho mohl zažádat o pobyt, na čemž už pracuje. K dotazu na možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování uvedl, že bydlí na ul. X, což není hlášená adresa a nájemní smlouva je psaná na kamaráda, ale chodí mu sem pošta.

10. Z výsledků lustrace v cizineckém informačním systému – ENO se podává mimo jiné, že žalobci byl dne 8. 10. 2012 v trestním řízení uložen trest vyhoštění z území České republiky, dne 18. 5. 2016 byl rovněž v trestním řízení odsouzen k trestu vyhoštění z území České republiky a že byl od 18. 5. 2016 do 18. 5. 2019 veden v evidenci nežádoucích osob.
11. Dne 14. března 2023 vydala žalovaná rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce na dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky, v trvání 5 let. Následně téhož dne pak vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým byl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců žalobce zajištěn na dobu 90 dnů za účelem správního vyhoštění.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
13. Napadené rozhodnutí pak soud přezkoumal, neboť žalobce se může v souladu se zákonem domáhat přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o jeho právech a

povinnostech. V takto vymezeném rozsahu pak na základě žalobních bodů, kterým je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo.

14. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dní ode dne podání žaloby nenavrhoval nařízení jednání a žalovaná ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
15. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
16. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.*
17. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
18. Podle § 123b zákona o pobytu cizinců *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*
 - a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
 - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
 - d) *povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.*
19. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *[p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout*

ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

20. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) [k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.
21. Co se týče námitky žalobce v tom směru, že nebylo nezbytné jej omezit na osobní svobodě, když po zahájení správního řízení přehodnotil svoji pozici a začal se správním orgánem spolupracovat, napomáhat při objasnění skutečného stavu věci, s touto se zdejší soud neztotožňuje, neboť, jak sám žalobce v žalobě uznává, porušoval v minulosti uložené povinnosti, při svém zadržení se pokusil vyhnout zahájení správního řízení o správním vyhoštění útekem i uváděním nepravdivých informací ohledně své identity. Žalobce k tomu navíc na území České republiky v minulosti páchal trestnou činnost, za kterou byl opakovaně pravomocně odsouzen, nelegálně zde pracuje a nevyhýbá se ani užívání omamných a psychotropních látek. Takovou pobytovou historii a současnost nelze z hlediska posouzení důvodnosti zajištění žalobce vyvážit odkazem na spolupráci se správním orgánem po zahájení správního řízení, když nadto se ze správního spisu nepodává žádný mimořádný přínos této spolupráce žalobce směrem k objasnění skutečného stavu věci a nelze ji tudíž nijak přeceňovat.
22. Nelze souhlasit ani s tvrzením žalobce, že by se z projevu jeho vůle nedalo usuzovat na to, že by měl nadále záměr vyhýbat se součinnosti, když se do protokolu o svém výslechu v procesním postavení účastníka správního řízení vyjadřoval mimo jiné tak, že se do Tuniska nevrátí, neměl v plánu opustit Českou republiku a že teď už pracuje na tom, aby měl přítelkyni a mohl na základě toho požádat o pobyt. Tato vyjádření soud považuje za dostatečně explicitní na to, aby z nich bylo lze usuzovat na to, že žalobce se nadále bude svému správnímu vyhoštění vyhýbat a mařit, jako to v minulosti bylo kupř. u jemu pravomocně uložených trestních vyhoštění.
23. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaná zejména na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí dostatečně zabývala možnostmi užití zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnila, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech odkazuje. Žalobce sám v žalobě neuvedl, v čem konkrétně spatřuje deficit posouzení možností uložení mírnějších opatření ze strany žalované ani jaké konkrétní mírnější opatření by v jeho případě dostačovalo k dosažení účelu zajištění. Při svém výslechu v procesním postavení účastníka správního řízení k možnostem uložení zvláštních opatření za účelem vycestování sdělil pouze, že bydlí ve skutečnosti v místě, které není hlášeno jako místo jeho pobytu, a k němuž nemá ani žádný právní titul, když výlučným nájemce předmětného bytu je toliko jeho kamarád, byť si zde podle svých slov přebírá poštu. Za těchto okolností nemůže jeho námitka nedostatečného posouzení a odůvodnění nevyužití možností mírnějších opatření ze strany žalované obstát, a to zejména pro její obecnost navzdory obsáhlé úvaze o závažnosti zásahu zajištění do osobní svobody žalobce, když žalovaná se možnostmi uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce zjevně zabývala (srov. kupř. str. 6 – 7 napadeného rozhodnutí) a u každého jednotlivého opatření zvlášť a následně i v souhrnu odůvodnila, proč k nim namísto zajištění nepřistoupila.

24. Vzhledem ke shora uvedenému a s ohledem na pobytovou historii žalobce, kdy tento dlouhodobě pobývá na území České republiky bez pobytového oprávnění, páchal zde v minulosti trestnou činnost a nerespektoval za tuto pravomocně uložený trest vyhoštění, nelze mít zajištění žalobce za nepřiměřeně tvrdé či nedostatečně zdůvodněné, jak žalobce závěrem své žaloby shrnuje.

VI. Závěr a náklady řízení

25. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 3. května 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.

samosoudce